

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Slovakiet) den 29. december 2014 — Helena Kolcunová mod Provident Financial s. r. o.

(Sag C-610/14)

(2015/C 118/17)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Helena Kolcunová

Sagsøgt: Provident Financial s. r. o.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktiv 93/13«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at tjenesteydelsen om sikkerhed for afdrag på forbrugerkredit, hvis genstand er kontantopkrævningen af forbrugers afdrag på kreditten, repræsenterer tjenesteydelsens hovedgenstand i forbrugerkreditten, eller er den omhandlede sikkerhed hovedgenstanden i en specifik aftale?
2. Skal Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit ⁽²⁾, som ændret og suppleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998 ⁽³⁾, fortolkes således, at ÅOP også inkluderer vederlaget for kontantopkrævningen af afdragene på kreditten eller en del heraf, såfremt vederlaget overstiger de nødvendige omkostninger for denne accessoriske tjenesteydelse betydeligt, og skal direktivets artikel 14 fortolkes således, at bestemmelserne om ÅOP omgås, såfremt vederlaget for den accessoriske tjenesteydelse overstiger omkostningerne herfor betydeligt og ikke er medtaget i ÅOP?
3. Skaldirektiv 93/13 fortolkes således, at kravet om gennemsigtighed af en accessorisk tjenesteydelse (såfremt der i praksis er tale om en accessorisk tjenesteydelse og ikke om prisen/vederlaget for kreditten), for hvilken administrative udgifter betales, anses for opfyldt, såfremt prisen for denne administrative tjenesteydelse er klar og forståelig (administrative udgifter), selv om genstanden for den tjenesteydelse, som svarer til denne administrative tjenesteydelse, ikke er specificeret?
4. Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 fortolkes således, at den omstændighed alene, at de administrative udgifter er medtaget ved beregningen af ÅOP, indebærer, at der er tale om prisen/vederlaget for kreditten, og er dette da til hinder for domstolsprøvelse heraf i henhold til dette direktiv?
5. Såfremt det tredje spørgsmål besvares med, at genstanden for den administrative tjenesteydelse, for hvilken de administrative udgifter skal betales, er tilstrækkeligt gennemsigtig, repræsenterer den administrative tjenesteydelse, med alle sine potentielle byrder, da forbrugerkreditens hovedgenstand?
6. Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 fortolkes således, at prisen/vederlaget for kreditten i henhold til dette direktiv ikke blot omfatter renterne men også kreditgiverens udgifter (hvis de allerede er omfattet af aftalen, de generelle salgsvilkår eller tariffen), og kan disse udgifter, herunder kredittens eventuelle pris/vederlag, da ikke være genstand for domstolsprøvelse for så vidt angår udgifternes proportionalitet i forhold til den tjenesteydelse, for hvilken de skal betales?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

⁽²⁾ EFT 1987 L 42, s. 48.

⁽³⁾ EFT L 101, s. 17.